

אמא

היינו הכי דומים. העיניים החומות, מבנה
הגוף והשקט. חלקת איתי את האהבה לטבע
ולמדת אותי לזהות צפורים ופרחים
וכשרצית לעשות גינה במרפסת, הייתי
השותף, וכשנסעת, תמיד אמרת לי לטפל
בעציצים. תמיד תלית לנו כל מיני משפטים
על המקרר ואחד מהם מתאר אותך: 'אנחנו
מטיילים לא כדי לברוח מהחיים אלא כדי
שהחיים לא יברחו מאיתנו!'

באחד מימי שישי האחרונים כשהכנתי אוכל,
שאלת אותי מה לתת לי על כל העזרה. נתתי
בך מבט מופתע ואמרתי לך – 'שום דבר.
אנחנו משפחה והכל נעשה באהבה'.

אני מבטיח לך שנשאר משפחה ונשמור אחד
על השני כמו שאת שמרת עלינו.

אוהב, בנך,

שחר